

נשוד (שירים)

אָבוֹ יְהוּדָה יִקְוֵל

ולא נמצא לעפקי תנועה
ונפשי מזמן עני עגומה
ונסתת יום נדור מרוב מהזומה
ונתגבר על בן הרחומה
ורעיתי בהיכלוعلوم
ולא היה לאיבינו תקומה
ויקוץ עדת קדש תרומה
ולא תשג גאלה הסתומה
ולך יופר זכות תורה קדומה
ולא יגע בה רדייה ורומה
בשלום תשגים מהר וקומה
וחכמתם בדת תורה עצומה
בספר אהבה נפשם חותומה

אָבִי יְהוֹדָה יַקְוֵל קָלְבִּי תְּפִלָּה
לְאַיִּם גָּרְבָּתִי חָאָלִי תְּרִבָּר
שְׁגָלְנִי לְאַטְרִי יוֹם בְּנָת אַסְכָּר
בְּבָתָן נָצָר גָּזָא פִּי בְּלִיל וְעַסְכָּר
זֶה אַלְקָדָס אֲדִי בְּנָה מְחַכָּר
יוֹם אָוָצָל פָּעֵל פִּיה רְבָּןָגָר
מְתָא עַהֲדָא אַלְגָּלִיל יָא רְבָּןָגָר
שְׁרִיךְ אַלְקָדָב אַצְבָּר לְיָסְתָּגָר
תְּתִוּבָה לְשָׁה אָרֵי יְחַמֵּד וַיְשַׁבֵּר
אַלְאָ וְחַדְתָּהוּ תְּסָלָא וְתְּסָתָר
וּבְלָגְסָאָרָתִי יָא וְדַבְּרָפָתָר
קְטוּעַ שְׁרָעָהָם כְּחָלָא לְלָשִׂיר אַלְאָנוּ
וּמְאָרוּ פִּיה פְּלִיס עֲנָהָם מְשַׁתָּר

א.ג

ו. אכדי יהודא (המשורר) אומר: שקעתינו בהרהוריו. 2. זכרתי ימי גרותי. 3. הטירידוני מהשבותי על ים גלותי. 4. נבוכדנצר תקף בחיל ובפרשים. בן הרחומה – כנסת ישראל. 5. (אל) הדר הקודש (המקודש) אשר בניתו נדרה. ורעית – השכינה שוכנת בו. 6. ביום הגיעו (نبוכדנצר) השחתית בו (במקודש). לאויבינו – בלשון סני נהו, הכוונה לישראל. 7. מתי תזיכר, אלהים, בריתך לאחובך (אברהם). 8. אתה אשר לבך תהוה, חכה, אל תעטה. 9. תשוב לאליהם, אשר לו התודה והשבה. 10. ביהודה תמצא מסתור ונחמה. רדייה ורומה – אברון (בחשפעת הערכית) ומותה. 11. יידי, שלח אגרת לרבותי. تسגلم – תשליח להם (בחשפעת הערכית). 12. אשר פסק דיןיך חד כסית. 13. ובכל אשר הורו אין בו פגש.

נשיד בערבית ובעברית
מאת שלם שazzi
סימן: אלשazzi משתא

תוכן: הרהורים נוגים על חורבן הבית והיציאה לגלות.

בתימנו נגנו לשיר את השיר בשלהותו. בארכז מקטרים ושרים את ההתחלת ואת הסיום, לפי הנסיבות. השיר משתמש כמבוא לשירה והוא מתאים לכל מארע. הלחן השני דומה לאחד מלחני השיר אל המורום (4). בתווים נרשמו שלושה להנים, כולם במקצב זורם.

ABU YEHUDA YAKUL - 36.

♩ = 80-90

The musical score consists of six staves of music for voice and piano. The lyrics are written in Hebrew below each staff. The first five staves are in common time (♩ = 80-90) and the last staff is in 3/4 time. The music includes various note values (eighth, sixteenth, thirty-second), rests, and dynamic markings like 'forte' (f) and 'mezzo-forte' (mf). The lyrics are as follows:

ברְּפָתֵת בַּיִ-קָּל קֹולֵךְ דָּהֶה-הוֹדִי בּוּ-אַ
מָה-נוֹתֵפִי עַעֲפֵל אָנָּנָתְּ לָאַ-וְּ
כְּרְדִּתְּ לִיְ-חָא תִּיְ-בְּגָר יָאָם-לְאַ
מָה-נוֹעַזְיִי אָנָּמָן שְׁיִפְּגַּן
מָה-נוֹעַזְיִי אָנָּמָן שְׁיִפְּגַּן
לְחֵן שְׁנֵי
כְּרְפָתֵת בַּיִ-קָּל קֹולֵךְ דָּהֶה-הוֹדִי בּוּ-אַ
מָה-נוֹתֵפִי עַעֲפֵל אָנָּנָתְּ לָאַ-וְּ
לְחֵן שְׁלֵישֵי
כְּרְפָתֵת בַּיִ-קָּל לְקוֹדֵךְ דָּהֶה-הוֹדִי בּוּ-אַ
אָנָּנָתְּ פִּי עַעֲפֵל מָה-נוֹתֵפִי עַעֲפֵל

אהבת הדסה

וְאַנִי בַּתָּזֶק גֹּלֶה פָּעֵם צָלְלִים:
תָּזֶק שַׁעֲרֵי צִיּוֹן אֲשֶׁר הֵם נְהַלְלִים:
לְבֵבִי וּרְעֵינִי בְּחַשָּׁק נְבָהָלִים:
וְאַנִי וּרְעֵיתִי בְּרִנָּה צָהָלִים:
חַתָּן וּהַבָּלה בְּחַפְתָּה נְכָלִים:
בַּיְהִיא וּדְזָהָה חֹן וּחְסָד גּוֹמְלִים:
זְמָנוֹ שְׁרִידָנוֹ וּכְלָן הַגְּסָגְלִים:
אוֹצִיא לְכָל סֹודִי וּאֲשִׁיב שֹׂאָלִים:
בַּיְהִם עַלִי יְצָרָם בּוֹדָאי מֹשְׁלִים:
יַעֲלוּ לְגַן עַדְן וּחִים נּוֹחָלִים:
בְּרוֹךְ שַׁהְוָא נוֹתֵן שְׁכָר בְּלָ פּוּעָלִים:
זְהֻן וְגַם בְּחֹור וּכְלָן הַעֲולָלִים:

אהַבְתָּה תְּרִשְׁהָ עַל לְבָבִי נְקַשְׁרָה
לֹא יְשִׁירָה רְשֹׁות לִי אַעֲלָה אַתְּחַבְּרָה
שְׁחָרִית וּעֲרֵבִית בַּת נְדִיבִים אַזְכָּרָה
בְּגָנְעִים זְמִירֹת מְנֻדוֹד אַתְּעֹרֶרָה
בֵּיןְנוּ עֲדָת קְדָשָׁ בְּשִׁירָה חַבְרָה
זֶה יוֹם שְׁמָחוֹת לְאִימָה יְקָרָה
יְחִזְקָה עַלִי שְׁלָחָן וּכְסָס הַזְּדִי קְרָא
מְפּוֹס יְשֻׁועָת אַשְׁמָחָה וְאַזְמָרָה
שֵׁם טֹב לְמַשְׁכִּילִים בְּדָעַת יְשָׁרָה
טָאוֹת לְבָבָם לְעַשְׁוֹת טֹב גְּבָרָה
אהַבָת יְחִידָתִי לְטַבִּ אל נְהָרָה
שְׁלָוּם בְּנָהָר לְעַדְתִי יְנָהָרָה

אנא

ז. הדסה – השכינה. ואני – ישראל. אהבתה – אל השכינה. תוך – בתוך. נהליים – מהוללים. 3. שחרית וערבית – בוקר וערב. בת נדיבים – שר השירים זב, והמקוון לשכינה. אזכורה – בעת אזכורה. בחשך – האהבה. נבהלים – מודיעים. 4. בנעים וכוכ' – על ירי זמירות געימות אני משתחרר מתחושת הגלות והריזוק מן השכינה. ואני ורעיתתי – ישראל והשכינה. 5. בין – החבוננו. עדת קדש – ישראל. חתן והכלה – בעת שהחחות והכלה מציעים יהורי תחת החופה. 6. זה – יום החופה. איזומה – השכינה. היא ודורה – השכינה והקב"ה. גומלים – זה לזה. 7. דוד' – המשיח. שלחן ומוס – של שמחת החבוננו, ובaan סמל לנאותה. המשורר פונה אל המשיח לנאות עם ישראל ולכנסם בארץם. שרידינו – כינוי מקובל בשירות שבוי לישראל שבגלות. הנסיגלים – ישראל. 8. כוס ישועות – הכוון, זה זו של שמחת החבוננו והן זו של הגאולה, במשמעות אלגוריית. 9. שם טוב וכוכ' – לומרה התורה רוכשים לעצם שם טוב. 10. תאונות לבבם – תאונות שביהם היא תאונות הלב ולא תאונות היצה, שכבר הכרנו. חיים – חי נצת. 11. חייתני – נשפי. נדרה – נפשי. שכר וכוכ' – הגאולה תהיה שכר לישראל, שלא שכחו את אלהיהם בגלותם. 12. שלום נהר – ישעויה סופר. נהרה – ימשך. זקן וכוכ' – מוטיב חור בשירת שבוי. ברכות ואיזוחלים בסוף השיר להקל הקהילה השונות.

נשید בעברית
מאט שלם שבאי
סימן: אלשבזי משטא
שנים עשר טורים.
משקל: - - - - - - - - - - -
מקור: אמלל שיר, ע' 97.
תוכן: שיר חתונה וכיסופים לגאולה.

השיר הוא מן הנפוצים ביותר לא רק בקרב יהודית תימן, אלא גם במצרים הישראלי כולם. הוא מהווה מעין סמל לשירת תימן בעבר רבים, אשר אינם מכירים אותה לפרטיה. השיר נרשם כבר אצל אידלסון (1909, ג'; 1918, ע' 64; 1925, שיר 149), וכן אצל צפירה (1978, ע' 43) ובראון (1981, ע' 28–29). הוא התפרסם מאוד ביישוב היהודי בארץ ישראל, ובשנות החמשים זכה לביטוי בימי בוצ'ות שרה לויתנאית הואה עמד במרכז המחול "תיקון חצות", שהיא יקרה לתיאטרון המחול "ענבל" בשנת 1956. את העיבוד הכללי ליצירה עשה אז, לפי הזמנת היוצרים, המלחן מרדכי טטר, ובעקבות עבדתו זו ופיגישתו עם להקת "ענבל" הוא חיבר ב-1959 רפסודיה לתזמורת סימפונית שנקרה אף היא "תיקון חצות", והובאו בה, בעיבוד תזמורתי, נשאי השירים שעובדו למחול, מאוחר יותר, בשיתוף עם הסופר מרדכי טביב, יצר טטר אורטוריה לקריין, אמר, מקהל ותזמורת, אשר זכתה – בגרסתה הרדיופונית – בפרס איטליה לשנת 1962. הגרסה הקונצרטית של "תיקון חצות", משנת 1964, זיכתה את טטר בפרס ישראל למוזיקה לשנת 1965.

כאן רשותים שלושה לחנים. השניים הראשונים מושרים ברכיפות או לסייעו, כשהראשון אטי וחופשי והשני קצוב ומהיר יותר. הלחן השלישי נרשם כאן פעמיים, כדי להביא שניים ממה וכמה וריאנטים אפשריים, שניכרים ביניהם הבדלים בפרטים קטנים של קצב, אך מחלק המנגינה בכלל – זהה. שני לחנים אלה הם התשתית לכל אשר נעשה ב"ענבל". הלחן השלישי מושר בנפרד והוא מקובל בעיקר בארץ.

37. אהבת הדסה - AHAVAT HADASA

The musical score consists of three staves of music with lyrics in Hebrew. The first staff (top) starts at 80 BPM, the second (middle) at 130 BPM, and the third (bottom) at 126 BPM. The lyrics are repeated in three sections labeled A, B, and C.

Section A:

- Staff 1: רה - ש - נק בֵּין - בַּל עַל שָׁה - דִּבְּרָה בַּת - קָה - א
 לִים - ל - צו מֵי - ע - פֶּלֶה - גו תֹּוק - בָּנִי - א - נ
- Staff 2: רה - בְּבָה - אַת לְה - ע - אָלִי שָׁוֹת - ר יִשְׁלֹו
 לִים - ל - נֶה הַם שָׁר - א יְוֹן - אָרִיעָה שׂ תֹּוק
- Staff 3: רה - ק - אָז בִּים - דִּי - נ בַּת - וּ בִּים - דִּי - נ בַּת בֵּית עַר - וּ רִית - ח - ש
 לִים - ק - נֶבֶד שָׁק - ח - בָּנִי - יוּ רַע - וּ נִי - יוּ רַע - וּ בֵּי - ל

Section B:

לחן שני (Second section):

- Staff 1: רה - ש - נק בֵּין - בַּל עַל שָׁה - דִּבְּרָה בַּת - קָה - א
 לִים - ל - צו מֵי - ע - פֶּלֶה - גו תֹּוק - בָּנִי - א - נ
- Staff 2: (Continues from Staff 1)
- Staff 3: (Continues from Staff 1)

Section C:

לחן שלישי (Third section):

- Staff 1: (Continues from Staff 1)
- Staff 2: (Continues from Staff 1)
- Staff 3: (Continues from Staff 1)

אהיה אשר אהיה

ושמע תפלתו ממעון קדרש:
לראות גאון עוז והוד הדרתה:
קוצר לגולותי אני נשען בה:
שירים ותשבחות בגודל חסדי:

**אָהִיה אֲשֶׁר אָהִיה רְצֵה עַל עֲבֹדֶךָ
הַנְּפָה אֲנִי כּוֹסֵף לְבִתְמִקְדְּשֶׁךָ
רְחֵם יְחִידָתִי אֲשֶׁר הִיא נְגַנֵּךְ
נְפָשִׁי מְלֻכָּה לְךָ וְגַם תַּעֲרוֹג לְךָ**

אנו

ו. אהיה אשר אהיה – הכה"ה. מעון קדש – השם. 2. בית מקדש – שיבנה לאחר הנואלה. גאון עז – בית המקדש. 3. ייחידי – נפשי. גנד – לפניך. 4. תעדוג – תשמעו קול, תתפלל.

נשיד בעברית

מאת אהרן מנזי

סימן: אהרון

ארבעה טוריין

משקל: - - ט - ט / - - ט - ה - שלם.

מקור: אמלל שיר, ע' 98.

תוכן: כיסופים למקדש ובקשה לגאותה.

שווים לפניות לשציג – באחד גאנוג ובאחר וו

שני להנים לשיר – האחד קבוע והאחר חופשי. הראשון משמש בעיקר את השיר ללבבי ייחשכה עשרה (85), אך כאן, בהמשך, הוא מופיע בשניini. ניתן להבחין כי בשורה השלישיית מופיע וראיינט של התחלה בצליל אחר (ככיוול מז'ור מקובל), אך במהלך מלודיה כמעט זהה.

38. אהיה אשר אהיה - EHYE ASHER EHYE

♩ = 120-130

בְּךָ עַבְדָּךְ עַל צָהָר יְהִי־אָשֶׁר־אָתָּה
בְּשֵׁךְ קֹדֶעֶן עַזְמָתְךָ תֹּוֹלֵט פְּתַת מַעֲוָשָׁה
חַסְנָה
בְּךָ נָנוּ הַיָּא שְׁרָא תִּדְחִי־יְהִי חַסְנָה
בְּךָ אָנוּ נְשָׁנִיא תִּלְוֹתָנָלְךָ אַרְךָ
לחן שני
בְּךָ עַבְדָּךְ יְהִי־אָתָּה שְׁרָא יְהִי־אָתָּה
עַזְמָתְךָ תֹּוֹלֵט פְּתַת מַעֲוָשָׁה
בְּשֵׁךְ קֹדֶעֶן

אודה לאל

אודה לאל כונני צור פועל

בשמו אקווה אכרעה אשתחווה

גלי למיצפינך לרائي מחנה

ראים בוקתי אעבעך פי טاعتן

הגר אליהם באלאם מסתבדמה

הוא ישמעה קולי יפיק ממלי

אסידיר שבך נאה יחידה מללי

ועשי רצון קונך ולשםו היללי

ואקרא פי אלאיאת וארכיך يا ולי

ראחו בלא קימה והם אלאפקלי

1. כונני, פועל – בוראי. יפיק ממלי – יملא דברי, בקשתי. 2. אסידיר – אמר. יחידה – המשורר פונה אל נפשו. מללי – אמר די דורי שבך לאל. 3. גלי וכו' – גלי את מחשבותיך לחכמים על ידי השירה והתפילה. 4. תמייד, בכל חי' [AMILIOT: זמני], אעבעך לשמורתך את מצוותיך, ואקרא בפסוקי [تورתק] ואיהל אליך, דיבוני. 5. מיטב הכהנים [ישראל] בין האומות משועבדים, הלו [בגלוות] בלא מהיר, אף שם הנכבדים מכל.

נשיד בעברית ובערבית
סימן: א"ב (א-ת)

עשירים וארבעה בתים: 1, 3, 9–7, 15–13, 19, 21 – בעברית, 4–6, 10, 12–16, 18–16, 20, 24–22 – בערבית.

כאנו מובאים רק חמישת הבטים הראשונים.

משכלה – ט – ט – ט – ט – השלים.

מקור: אמלל שיר, ע' 99.

תוכן: גלות וגאולה.

השיר נודע מאוד בציור הישראלי בעיקר בזכות ביצועה של שושנה דמארי. הוא נרשם אצל צפירה 1978, ע' 45. בשנת 1953 נרשם השיר מפי עובדיות טוביה על ידי המלחין עדן פרטוש, ובשנת 1957 הוא שימש לו השראה לייצירתו "חיזיונות" לחיליל, פסנתר וכלי קשת, שבה מופיע השיר כמוטיב מרכזי בחלוקת האמצעי, המהיר, של היצירה.

בתווים נרשמו שנילחנים. בשניים נרשמו הבית הראשוני והבית השישי. נהוג לשיר את הבית השני בלחנים של הראשון. לעיתים מוסיפים ושרים גם את הבית השביעי ואת הבית התשיעי (שאינם מובאים כאן), המתחלים באותהות ז'-ט'. שנילחנים הרשומים כאן הראשוני, הקצוב, הוא המקובל יותר בארץ. לחן השני מקצב חופשי, והוא דקלומי יותר ובעל מליציות בסופי הפסוקים.

ODE LE'ELI - 39. אָזֶה לְאֵלִי

$\text{♩} = 100-110$

לי - ע - פו צור ני - נ - כו لي - א - ל דה - או
לי - ל - מם פיק - ? - 1 لي - קו עה - מ - יש הוּא
נק - ח - מ שי - רא - ל נק - פו - מץ - ל נק - פו - מץ - ל לי - ג
לי - ל - ה מו - ליש - ו נק - קו צו - ר נק - קו צו - ר שי - וע
לחן אחר
לי - ע - פו צור ני - נ - כו לי - א - ל דה - או
לי - א - ל דה - או
לי - ל - מם פיק - ? - 1 לי - קו עה - מ - יש הוּא
וה - ר - אָק עה - ר - אָק וַה - ק - א מו - בָש
וה - חַתְּאָש עה - ר - אָק וַה - ס - א מו - ש - ב
לי - ל - מ דיראָס
בְּחַד - ש
אה - נ
דְּהַחִידִי
נשוויד (שירים) • 151

אימת תועדר הישנים

להתלמד בסוד תורה תמיינה:
והיא תשיר בקהל שירה נעה:
יפת עין בזיהה תענימה:
ונגהידי לאור שכלי בכימה:
וקול הallel בתוך קדש פגימה:
ויזפיר זכות משה רחימא:
אשר השיג לכל מעלות בלימה:
בקול חזון ולחם החלימה:
בפני נתנו לנו בסמא:
לבת נדיב ולחם חן תשימה:
ומשפט לmourחה יימה:

אימת תועדר הישנים
לפניה בני מעלה המוגנים
שחקים הם וגלגליים נכונים
בחי נפשך צפורת כרמים
זמירות שיר והפצת רגנים
יחידה זכבי הרעיזים
מחדר בערפל ועננים
שבינה לבשה שבעים זקנים
תפארת שני לוחות אבני
אהרן הוא ומזה שושבינים
תצו שלום לכל זרע אמנים

אנא

1. איזומי – השכינה. 2. בני מעלה – המלאכים. 3. שחקים וכו' – מודים ומשבחים לאל. נכונים – נ"א: נכונים. יפת עין – השכינה. בזיהוה תענימה – עצמה ומעולה היא מן השחקים והגלגליים. 4. צפורת כרמים – בניי לשכינה. על שם שהוא מומרת ומשבחת לאל. הנגהידי – האידי. כימה – שם כוכב. 5. הפצת רגנים – ישעיה י"ד. בתוכן קודש פגימה – לפני הקב"ה. 6. יתרה – נשוא של המשורה. משה רחימא – על שם שריהם על הגדי שנתרחק מעננו. 7. מהודר בערפל ועננים – כשללה לקבל את התורה. מעלות בלימה – מעלות החכמה המופלאות. 8. לבשה – שרתה על. שבעים זקנים – שעליו עם משה לקבל את התורה. חזון – נבואה. החלימה – גומה שיקבלו נושא בחלים. 9. תפארת וכו' – על פי נוסח "שם משה" בשחרית של שבת. בסמא – בושם. ריח טוב. ס. שושבינים – בעית מתן תורה, שהוא מתואר כחתונה בין התורה לישראל. בת נדיב – הכללה, התורה. תשימה – את השכינה. ז. זרע אמנים – ישראל. משפט – טובה וברכה. למורה וימה – בכל העולם.

נשיך בעברית
מאט שלם שבאי
סימן: אלשבי משתא
אחד עשר טורים.
משקל: ט - - / ט - - - - המרובה.
מקור: אמלל שיר, ע' 164.
topic: לימוד תורה בלילה; מעמד הר סיני.
מושר בשבועתימי המשתה.
נרשם אצל אידלסון 1925, שיר 151.

לחנו של שיר זה נלקח מן השיר בערבית רמנאי עיתמוס (53) וחوتאמ על ידי מנחם ערובי למילים אלה. לרוב אין שרים את כל בתיה השיר, אלא מבחר כיה או אחר מתוכם לפי הבחירה של הזמר המוביל. בתווים מובא אפוא מבחר של כמה בתים מן ההתחלת, האמצע והסוף, המקובלים ביותר בשירה. השיר��וב ומשכלו משתנה: ההתחלת במשקל ברור של 7/8, אך החמש חופשי יותר. הלחן השני במשקל זוגי מובהק. בסיום חזר משקל הפתיחה, אך גם כאן איינו עקי.

40. אַיִמְתִּי תָעֹרֶר הַיְשָׁנִים - AYUMATI TE'ORER HAYESHENIM

N = 180

לחן שני

C = 120-130

נִים - קְזִין עַיִם - בָּשָׁשָׁה - בָּשָׁלָנָה כִּיְשָׁשָׁנָה
מָה - לִי - סִיחָה הַסְּמָלָנוּ יְוָנוֹן קְולָבָיא
נִים - מוֹאָרָה רְעָזָלָל לְוָמָשָׁצָוָתָה
מָה ? וְקָה - בָּמָזָל עֲתָפָמָשָׁוָה

סִום

כָּמָלְכָבָב מָה ? בָּמָזָל עֲתָפָמָשָׁוָה כָּמָלְכָבָב

אל המרומים

אֲשֶׁר דָל אֲשֶׁר בָּעַר בְּלִפְנֵי אֲשֶׁר סָנָה:
עַת יַרְדֵמָה גּוֹפִי, בְשִׁינָה יַהְנָה:
בֵין הַקָדוֹשִׁים תַקְבִעָה לְהַמְחָנָה:
תַחַצֵל אַלְיָ אַלְכְרָסִי וְתַכְתֵב פָעַלְנוֹא:
פִי חַכְמָת אַלְבָאָרִי תַלְתֵץ בְעַלְמָנוֹא:
פִי רַלְךָ אַלְדִיָאָן אַרְיָ בְּעַד רַבְנָא:
תַעֲזֵיד צַבָאָחָן תַגִיר אַגְסָאמָנוֹא:
אוֹ תַעֲלֵי תַמָה לְתוֹךְ הַמְחָנָה:
נְגַרְאָה לְטוֹב צָפָן וְשִׁירָה נְעָנָה:
רַי אַנְגָזָל אַלְתּוֹרָאת וְבָעֵן אַסְכָבָאָטָנוֹא:
בְאַלְלָעָם וְאַלְתּוֹעָלִים בְסִינִי לְבָעָנָא:
בְאַלְקָרָב רַבָּ אַלְגָוד יַגְמָע שְׁמָלָנוֹא:

אֵל הַמְרוֹזֶם עַל תִּהְלָה יָעָנֶה
לְקַרְאַת גִּבְرַת תִּעְלָה נְפֵשִׁי בְּלִיל
שֵׁם הַמְפֹרֵשׁ בְּעֻלוֹתָה תִּלְבְּשָׁה
בֵּין אֲכִינָה אֶל אַמְלָאָךְ תִּעְלָוּ בְשִׁוקְהָא
זֶן אֲגַנְחָה סַתָּה לְהָא רָוחָאנִיה
יוֹשֵׁר פְּעַלְינוּ בִּימֵינוּ תִּכְתַּבְהָ
מַעַצִּי לְטָא אֶל אַנְסָאָן, תִּכְתַּבְהָ פִּי אֶל שְׂמָאָל
שְׁוּבֵי יְחִידָה זְכִיכִי שְׁכָלִי בְּחִזְנִי
תְּרַאי הַדָּר מַלְךָ בָּצָלוּ תְּחִנְנִי
אַל חִמְךָ לְלָה אַל מְהִימָל עַז וְגַל
שְׁרֵךְ נְפּוֹס אַל מְאַמְנִין וְאַנְאָרָה
עַהֲלִי וּרְנִי כָּל קְהַלָּת יְעַקְבָּ

אנו

ו. אל ופו – נחימה ט/ה). איש דל – המשורר. אש סנה – אש התורה. גברת – השכינה. 3. בעולה – הנפש. הקודשים – המלאכים.
 4-5. אל בין כנפי המלאכים תעלה בחשכה, תגיע אל כסא הכהן וכתוב פעלינו /וללה יפי שיש כנפים רוחניים, בהתחם לחכמת
 הבורא המייחדת לתורתנו. אגנזה סתה – ישעיהו וב. 6. בימין – צד החסד בקבלה. באוטו הספר אשר הוועיד אלהינו. 7. זונוגות חטא
 האדם כתובות בשמאלי, ותשוב בשחר להאריך גופינו. אל שמאלי – צד הרין בקבלה. 8. יחידה – הנפש. המהנה – של המלאכים. 9. מלך
 – הקב"ה. לטוב צפון – לצדיקים. 10-11. השבח לאל המשפיע יתעלה וישתבח, אשר נתן את התורה ובחר בשפטינו /דומס נפשות
 המאמינים והארין, בתורה ובמדע בסיני בחרונו. 12. קהילת יעקב – ישראל. בקרוב יקבע אדונן הטובה את כלנו (באץ ישראל).

מושר בשבעת ימי המשתה. קאפק (1968, ע' 135) מציין, כי השיר מושר בליל האירוסין. נורשים אצל אידלזון 1925, שיר 152.

בתווים נרשםו שלושת הטורים הראשונים, הכתובים בעברית ואותם מקובל בביתר לשיר. מתוך חמישת הרישומים בתווים, שנמשו במלחה המחבר, נרשמה כאן גרסה אחת אופיינית ומופיעים בה כל הלחנים שבהם מושר שיר זה. נוסחת הסיום של שלושת הטורים זהה, אף כי בבית השלישי היא מופיעה בגובה שונה.

EL HAMEROMAM - 41. אל המרומים

♩ = 80

נֶה־ע־י־לְהָה־תַּעַל מִמְּרוֹמָם־אֵל
מִמְּרוֹמָם־אֵל
נֶה־נֶה־סָאשׁ בּוּ לְבּוּ עֲרָא דָל אִישׁ
לִיל־בּוּ שְׂיִינְפּוּ לְהָעַטּ רַת־בְּגּוּ רַאֲת־קִיל
לִיל־בּוּ שְׂיִינְפּוּ לְהָעַטּ רַת־בְּגּוּ רַאֲת־לָק
נֶה־נֶה־הָיִלְלָה־בּוּ נֶה־שְׂיִיבּוּ פִּיגּוּ מְהִירָה־יִיר עַת
שְׁהָבּוּ תַּהֲלוּ עַבְרָשָׁפּוּמָה־שְׁם
שְׁהָבּוּ תַּהֲלוּ עַבְרָשָׁפּוּמָה־שְׁם
נֶה־נֶה־מִמְּרוֹמָם־בֵין דָזְקִים־שִׁים עַהֲבָתְךָ לְהָ

אלף אלף קלבּי

יא נְדִימִי וְעַלְלִי אֲגֵסָרָק
חַיִן יִטְלָע מַעַא אֹוֶל שְׁפָק
חַיִן יִחְצָר מַעַא פֵּלְלָא לְטַבָּה
לֹא וְצַלְנִי וְלֹא הוּא אַפְתָּרָק
וְאַנְ דְּעִיתָה יְגֻוּב פִּי חַנְקָה
מַתְלָל כּוֹכָב תְּגַטְּא פִּי שְׁפָק
בֵּין בָּלְלָא לְמַנְאָצָב וְאַלְפָרָק
וְחַכְסָמְלִי עַלְלָא בְּאַטְלָה וְחַקָּה
וְאַרְנְצָרָתָה גַּשְׁאָנִי אַלְעָרָק
וְלָל אַסְמָא לְמַצּוּוֹר מַא בְּלָק

אלף אלף קלבּי צביחון
בא בְּקָאָמָה כְּמָא גַּזְן אַלְסָלָם
גַּסְמָגְבִּינָה כְּמָא בְּדָר אַלְצָיא
דָּאָל דָּאָס בְּחַבָּה מְבַתָּלִי
הָא הָגָרָנִי וְלֹהֶ מְרָתֶזְמָאָן
וְאוֹ וְלֹא עַלְיָא וְאַלְתָּפָא
וְאַנְ זְרָתָה אַלְאָ רְזָתָה זְבִיד
חַיִת חַצְרָה בְּיַנְנָא קָאָצִי אַלְגָּהָאת
טִית טִתָּה פִּי רְדָאִיה וְאַלְגָּמָאָר
יא יְהִיָּגָן קָלוֹב אַלְעָשָׂקָין

אנא

2. נתה לבי לצביה (כינוי לשכינה), هو יידי, ולבי הלך שבוי (אחריה). 2. קומתה בענף השלום (הדרס?), המתגללה עם זריחה ראשונה. 3. מצחה (מאיר) ככוכב המאיר (השמש). 4. תמיד נתיסרטה באהבתה, לא באה אליו ולא נפרדה. 5. נסעה מבני (מאיר) עבר זמן רב. ושקראותיה ענתה בכם. 6. נתה לי עורף ונסתירה, ככוכב הנעלם עם שחר. 7. בקרותיה בגנו של זביד, בקרוב אנשי מעלה ובני חברה. 8. הופיע בינו שופט עליון ושפט בינו על עול ועל עדק. 9. הסיד צעיפו וסודרו, וכשראייתי, זעה כסתני (מהתרגשות). 10. ישער לבבות האוהבים, השבח ליוצר על יצירתו.

נשיד (קצדיה) בעברית סימן: א"ב (א'-י')

עשרים ושלושה טורים. כאן מובאים עשרה הראשונים.

משקל: - ט - - / ט - - - ט -

ערכיה ותרגומים: שלום סרי.

תוכן: שבח וגועגים לשכינה.

שיר מחול למוצאי שבת.

נרשם אצל אידלזון 1925, שירים 186, 187.

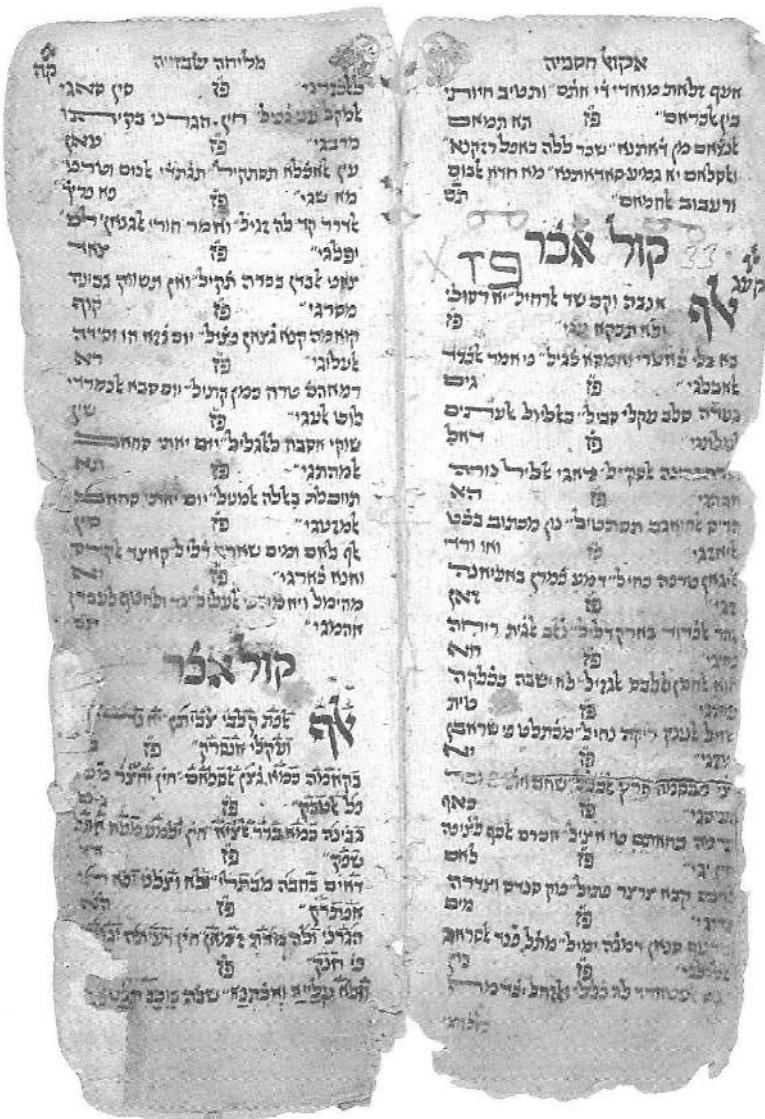
זהו קצדיה סיפורית בסגנון שירת ימי הביניים, המושרת בצורה המופיע עד היום אצל החכמים בשירים מסווג זה – לחן קצר ופשוט המשרת את כל בתיה השיר, דלותות וסוגרים כאחת. החל מה��ית השני מצטרפת הקבוצה במשמעותה של הסוגר וכך בהמשך – הדלת בפי היחיד והסוגר בפי רבים.

ALIF ALAFT KALBI - 42. אלף אלפת קלבי

♩ = 150

The musical score consists of two staves of music. The top staff starts with a treble clef, a common time signature, and a key signature of one sharp. The bottom staff starts with a bass clef, a common time signature, and a key signature of one sharp. Both staves feature sixteenth-note patterns. The lyrics are written below the notes in Hebrew. There are several 'makib' (decorative) marks above the notes in both staves.

תנו יי' צב ביב קל ת לפ א לף א לפת א לף א
נק ס אן לי עק ו מי די ניא מ י ניא

אמלֶל שִׁיר

לְמַן לֵה פִי אַלְסָמָא כְּרָסִי מְהִיא:
שְׁמוֹ יֹד הָא וְאֶל שְׁרִי וְאַהֲיהָ:
מִסְיחָ אַלְקָרְסָ יַקְבְּלָנָא גְּרִיאָ:
דְּלִי יָא רְבָּ מָא יַעֲסָרָן, שְׁיָא:
בְּנַפְךָ אַלְבָוָק לְאַכְלָאָצִי תְּהִיאָ:
יַקְיִים אַל שְׁהָוָא שְׁוּבָן עַלְיָהָ:
וְהַכְּהָן גַּם שְׁבָט לְוִיהָ:
פָּרוּ וּרְבוּ כְּמַנְנוּ פּוֹכְבִּיאָ:
אֱלֹהָה אַלְכָל וּמְרִיה דִי שְׁמִיאָ:
וְאַל יְהִיה בְּתוֹךְ לְבָךְ אֲגִיאָ:
וְהַרְחָק הַזְּבָרִי שְׁקָר רַמְּיָה:
וּמְאַנְךָ אַגְּנָמָה מָא דְּמַת חִיאָ:
כְּמָא אַבְנָן אַדְמָן תְּرָאָב מָא לֵה בְּקִיאָ:
וְלֹא קָרָד מָת פְּלָא תְּבָכִי עַלְיָא:

אנָא

אַמְלֶל שִׁיר וְתְשִׁבָּחוֹת לְאַלְיָ
בְּצֹוֹתִי אַדְכָרָה מָא דְּמַת בָּאַקִּי
רְאָה עַנְיִי בְּגָלוֹתִי וְהַבָּא
הָוָא יְהִי כְּמָא אַלְיָנָה לְנַחָּה
מְשִׁיחָנָה לְאַרְצָנוּ יְשֻׁבָּב
מִקְוָם מִקְדָּשׁ וְהַנְּבִיא בְּשָׁנוֹם
אַנְיָצָמָא לְמִימִיךְ יְרוּשָׁלָם
בְּנֵי תּוֹרָה שְׁנִים עַשֶּׂר שְׁבָטִים
נְסָפָח לְאַלְהָה סָאָכוּ בְּעֶרֶשָׁה
קְדָסָ רְבָּךְ תְּהָא קָל מִנְמָלָה
פָּתָח פְּמָךְ וְהַתְּפִלֵּל לְמַלְכָּךְ
מְלִמְדָךְ דָּבָר תּוֹרָה תְּכִבָּד
קְהָה תּוֹרָה שְׁהִיא רְפָאוֹת לְנַפְשָׁךְ
אַרְגָּנִי יָא אַבְיִ מָא דְּמַת חִיאָ

1. אַמְלֶל – אומר. לְמַן – למי אשר לו כסא נכוּן בשם. 2. בשיר אוכרחו כל עוד אני חי. שמו – מנה כמה משמות הקב"ה. 3. מיסיח – משיח הקדוש יבוא אליו במרוחה [לגאלנו]. 4. יְרוֹד יַרְדָּעַלְנוּ כְּמוֹ הַיּוֹנָה עַל נַח [שלא מצאה מנוח ושבה אליו מהרה], אַנְאָה מִמֶּךְ אלוהים, דבר לא יבצ'ר ממן. 5. בְּנַפְךָ – בתקיעת שופר להצלחה, הבה נא. 6. בְּשָׁגָם – משה – משה (בגימטריה), שהגואל האחרון כוגאל הראשון (במדבר רבה יא, ג). 9. נשכח לאלהים היושב על כסא כבודו, אלהוי כל ואדוני השמים. 12. זְמַנָּךְ – נצל זמנך כל עוד אתה חי. 13. כמו – כי האדם עperf, לא אַיְרָטוּ יְמִי. 14. בְּקָשׁ עַלְיָ, אחִי, כל עוד אני חי, וכאשר הגני כבר מות אל נא תבכני [כלומר, אין תועלת לבקש על נשמתו של אדם לאחר פטירתו. בית זה אוינו בכל כתבי הור, ולדברי ר' עמרם קrho אינו מעיקר השיר].

נשיד בעברית, בערבית ובארמית
מאת אברהם אבן קפמק
סימנו: אברהם אבן קפמק
ארבעה-עשר טורים. עירוב שפות בתוך הטורים והצליעות.
משקל: ס – – – / ס – – – / ס – – – המרובות.
מקור: אַמְלֶל שִׁיר, ע' 107.
תוכן: שבח לאל ובקשה לגואלה.

נרשם אצל אידלאון 1925, שיר 157.

הදלת של הבית השבעי – "אי צמא למימיך ירושלים" – הושרה בארץ ונתפרסמה מאוד כשיר בפני עצמו. כל צלעתו מהויה פסקוק. כמה לחנים לשיר, וכ凡ן מובאות רק צלויותיהם העבריות. הלחן הראשון מושר במשקל הדעשה, ומקורו כנראה בשיר נשים. המשקל הפיזי של השיר – המשקל המרובה – בא לידי ביטוי בולט בלחש זה. לרוב מהויה כל עמוד ייחידה מלודית אחת, וגם החזרות שבתווך הצלעתית מופיעות לפי העמודים.

43. שִׁיר אַמְלֵל - AMALLEL SHIR

$\text{♩} = 90$

לי - א - ל חות - ב - תש -ו שיר ליל - מ - א שיר لיל - מ - א
יה - אָה - ו הַי - ש אל - ו הָא יוד מו - ש הָא יוד מו - ש ב

בָא - בָנִי תִי - לו - נ - ב תִי - לו - נ - ב יי - עַן אַה - ר

בָא - בָנִי תִי - לו - נ - ב תִי - לו - נ - ב יי - עַן אַה - ר

בָב - שׂו - ג נו - צ - אָר - ל נו - א - ל אָר - ל שִׁי - ק
גַם - ש - ב בִיא - ג - ה - ו דש - מָק קומ - מ דש - מָק קומ - מ ו

מָא - א - נִי - א מָא - א - נִי - א מָא - א - נִי - א
הו - פ - הַי - ו הַו - כ - ה - ו הַו - כ - ה - ו

שְׁלָמ - רו - ג יק - מ - מִיל
יה - ו - ל בָט - ש - גַם - ו

אני היום מارد חושך

לְהַפְנֵס חֲדָרִים הַפְנִימִים
אֲשֶׁר אֲחַפֵּץ לְהַשְׁגַּג נְעָלָמִים
תֵּהָא שָׁמֵשׁ לְתַלְמִידִי חֲכָמִים
בָּזָה תֹּפֶה לְכָל מְהוֹת שְׁלָמִים
וְאֵז תִּמְצֵא חַפְצִיךְ שְׁלָמִים

אנא

אָנָּי הַיּוֹם מָאֵד חֹשֶׁךְ וַתָּאֵב
יְהָא עֹזְרִי אֲדוֹן עַולְם בְּכָל עַת
וְאָמַת תִּחְפֹּץ לִזְהָא אֲחֵי וְרַעֵי
סְבּוֹל עַלְם וְהַפְקֵד אֶת רְצָוָנוּם
פַּתְחֵ פִּיד בְּעַמְלָה שֶׁל תּוֹרָה

1. חדרים הפנימיים – עמוקים של התורה. 2. להשיג נעלמים – להבין סתרי תורה. 3. זה – ללימוד התורה. תהא שמש – תשרתת תלמידי חכמים. 4. והפק את רצונם – תמציא חן בעיניהם. מדות מעולות, מידות של אנשים שלמים. 5. חפציך שלמים – רצונותיך מתמלאים בשלמות.

נשיד בעברית
מאט יוסף
סימן: אני יוסף
חמשה טורים.
משל: ט – ט – ט – ט – ט – המרובה.
עריכה ופירוש: שלום סרי.
תוכן: החשך להתעמק בלימוד התורה.
מתאים לכלอายוז. בשבועות שבhem חוגגים ברית מילה הוא מצטרף אל שירי ברית המילה, כגון שמעתי מפארתי תימן (20) או אדון עולם יסוד כל היסודות (19).
כאן רשותים חמישה לחנים שונים, כולם במקצב חופשי. כל אחד מהם רשום למעשה בשני וראינטים, שניתן להחליף אותם זה בזה באופן חופשי לפי הנחיה הזמר המוביל.

44. אני הַיּוֹם מְאֹד חֹשֶׁךְ - ANI HAYOM MEOD CHOSHEK -

$\text{♩} = 90$

אָבִתְנוֹ שְׁקָחוֹ אֲדֵם יְוםָה נִיאָה
מִיםָנִיפָה רִימָדָה גָסָקָה הַלְלָה
אָבִתְנוֹ שְׁקָחוֹ אֲדֵם יְוםָה נִיאָה
מִיםָנִיפָה רִימָדָה גָסָקָה הַלְלָה
לְחֵן שְׁנִי
אָבִתְנוֹ שְׁקָחוֹ אֲדֵם יְוםָה נִיאָה
מִיםָנִיפָה רִימָדָה גָסָקָה הַלְלָה
לְחֵן שְׁלִישִׁי
אָבִתְנוֹ שְׁקָחוֹ אֲדֵם יְוםָה נִיאָה
מִיםָנִיפָה רִימָדָה גָסָקָה הַלְלָה
לְחֵן רְבִיעִי
אָבִתְנוֹ שְׁקָחוֹ אֲדֵם יְוםָה נִיאָה
מִיםָנִיפָה רִימָדָה גָסָקָה הַלְלָה
לְחֵן חֲמִישִׁי
אָבִתְנוֹ שְׁקָחוֹ אֲדֵם יְוםָה נִיאָה
אָבִתְנוֹ שְׁקָחוֹ אֲדֵם יְוםָה נִיאָה
אָבִתְנוֹ שְׁקָחוֹ אֲדֵם יְוםָה נִיאָה
אָבִתְנוֹ שְׁקָחוֹ אֲדֵם יְוםָה נִיאָה

אקוּה חסְדָךְ

שַׁלֵּח יִשְׂעָךְ לְעַם קָדֵשׁ גָּדוֹדִים:
בְּקֹל שׁוֹפֵר תְּקֵבָעַ הַפְּרוֹדִים:
לְהַבִּין סֹוד בְּתוֹךְ אֹזֶל עַמּוֹדִים:
בְּסֻפֶּר מַלְחָמוֹת אֶל חַי גָּדוֹדִים:
בְּסֻפֶּר אֲהַבָּה יְחִיד פָּקוֹדִים:
רְבָר חִכָּמָה בְּמִסְכָּתָות חַמּוֹדִים:
בְּרָאשׁ דָּגָל וּזְבָד טָב זְבוֹדִים:
בְּלִבְרָא וּרְעִיוֹנִים לְמָרוֹדִים:
וּשְׁמַחַי עֲנִיִּים הַמְּרוֹדִים:
בֵּין טָב וּשְׁוֹעָנָת זְרוֹדִים:

אֲקוּה חִסְדָךְ שָׁוֹקֵן מַעֲנוֹנִים
לְהַר צִיּוֹן תְּשִׁיבָנוּ נְכוֹנִים
שְׁכִינָה חֹזֶפִי עַל הַגָּאוֹנִים
בְּלִמְדָם דָּזְבָּבָת שְׁפִתִּי יִשְׁנִים
זְכַרְמָן יְעַרְבָּלִי בֵּין הַזְּקָנִים
זְדִידִים לְזָמְרִי תּוֹרָה וְשׁוֹנִים
מִקּוֹר חַיִים שְׁרוֹיִים בּוֹ וְחוֹנִים
שְׁמָמוֹרִים מִבְּלִי חִטָּא וְעַזְנִים
תְּעוּדָה הַזּוּפָרִי לְבִי שְׁשָׁנִים
אוֹ תְּשִׁישָׁ בְּלֹתָה וְחַתְנִים

אנָא

1. שָׁוֹקֵן מַעֲנוֹנִים – הקב"ה. גָּדוֹדִים – ישראל הנודדים בגלותם. 2. נְכוֹנִים – מוכנים. הַפְּרוֹדִים – ישראל שבין האומות. 3. הַגָּאוֹנִים – תלמידי החכמים המתבקצים בחבורה בישיבת צנעה להתבונן בסורות התורה. אֹזֶל – הבניי היהודי לעיר צנעה, על פי שמה העברי הקדום: 4. בְּלִמְדָם וּכ' – כאשר קבוצות ("גָדוֹדִים") תלמידי החכמים לומדים בתורה שפטותיהם של תלמידי החכמים דובבות בקבור. סְפָר וּכ' – תורתה (במדבר כא, יד), שהלומד הר' הוא כמי שנושא ונוטן במלחתה של תורה. 5. זְכַרְמָן – של חכמי צנעה. פָּקוֹדִים וּכ' – מנויים. 6. בְּמִסְכָּתָות – התלמוד. חַמּוֹדִים – לשון זכר בדוחק החזרה. 7. מִקּוֹר חַיִים – התורה. שְׁרוֹיִים בּוֹ – עסוקים בלימוד התורה. דָּגָל – התורה. מִשְׁמָרִים זְבוֹדִים – בראשית לב, וּד"ל, לימוד התורה הוא חלק טוב שיש בידם. 8. שְׁמָרוֹרִים וּכ' – התורה משמרתו מן החטא. בְּלִבְרָא – זבד טוב ירא. וּרְעִיוֹנִים – ומחשבות שנלמדו על ידם בעת עסוק התורה. 9. תְּעוּדָה – התורה. הַזּוּפָרִי – כמו הזURI, משווה לצער המשקל. וּד"ל, התורה משמה שולחן העבודה. עֲנִיִּים הַמְּרוֹדִים – ישראל העניים בתורה ומדוכאים בגלות. 10. אוֹ – בעת הגאולה, והשמית התניתה הקצרה במשלקל לצער החתימה. תְּשִׁישָׁ – לשון נקבה כול. בלות וחתנים – רמז ליעודו של השיר. ואגב כך בא לומר, כי השמה האמיתית תהיה בעת לימוד התורה בשעת הגאולה.

נשיד בעברית
מאת שלם שבי
סימן: אלשבזי משתתא
עשרה טורים.
משכלה: ט – ט – ט – ט – ט – המרובת.
מקור: אמלל שיר, ע' 108.
תוכן: שבח לחכמיה של ישיבת צנעה.

שיר לשבעת ימי המשתה.

נרגש אצל אידלסון 1925, שיר 153, וכן אצל עדאקי, שרבית 1981, ע' 142, שיר 69, בנוסח צנעה.

שני לחנים רשומים כאן, ולמעשה הם דומים למדי זה זה. המשנה מתחילה להופיע רק בבית השני, והוא מענה משלים בתוך כל צלעתית: בשורה הראשונה – באמצע העמוד האמצעי, אפילו זה אמצע המלה, ובשורה השנייה – לאחר העמוד הראשון. בהמשך מושך המשנה המשלים תוך כדי זהרה על המנגינה: היחיד שר פעםיים את העמוד הראשון, והאחרים שרים מענה משלים בשני העמודים הבאים.

45. אֲקָוֶה חַסְדָּךְ - AKAVE CHASDEKHA

$\text{♩} = 100-110$

יחיד

נִים - עֹמֶן כָּנוּ שׂוֹבֵן קָרְבָּן סָמָךְ גָּוֹן קָרְבָּן
נִים - כָּנוּ נָנוּ בָּבָן מַעֲנָה - נְשִׁיתָן יְזָן כָּרְלָבָן
דִּים - דָוִבָּן דָשָׁן קָרְבָּן עַמְּלָן עַקְיָישָׁן לְחַשְׁבָּן
דִּים - רְוִפָּבָן הָבָן קָרְבָּן פָּרְשָׁן קָוְלָבָן
יְיִם - מְקָרְבָּן יְיִם - מְקָרְבָּן קָוְרָמָן
נִים - חֹזְנוּ בָוְיִם - בָוְיִם רְוִשָּׁן מַעֲנָה
גָּלָן רְאַשָּׁן בָּנָן גָּלָן רְאַשָּׁן
דִּים - בָוְזָן טָבָן בָּדָן זָנוּן מַעֲנָה
שְׁשִׁים - תָּתָן אָזָן שְׁשִׁים - תָּתָן אָזָן
נִים - תָּמָן וָלוֹת - בָּפָן מַעֲנָה
טוֹב יְזָן ? בָּנָן טָבָן יְזָן ? בָּנָן
דִּים - ? בָּנָן גָּתָן שָׁוֹן מַעֲנָה
טוֹב יְזָן ? בָּנָן טָבָן יְזָן ? בָּנָן
דִּים - ? בָּנָן גָּתָן שָׁוֹן מַעֲנָה
כִּים - רְוִבָּן כָּם - לְבָבָן דִּים - רְבָן נְתָשָׁן שָׁוֹן טָבָן יְזָן ? בָּנָן

באללה عليك يا طير

אלא ראליך אלמ'ח'ב וואוציה באַלמְגִי
קד אַנְכָּסֶף נוֹרָה כְּמָא לִילָּן דְּגִי
מן פְּקָרְדָּה יֵזַע אַלְכָּדוֹד אַלְאַבְּלָגִי
כְּם עַד יָכוֹן גַּאֲיב לְהַזְּפָנִי שְׁנִי
יעַפְּרִי עַלְאָמָן הָאָן וּמָן כָּאן מַרְתָּגִי

**בְּאֶלְלה עַלְיךָ יֵא טִיר וּבְלֹג לִי סְלָام
יִסְלִי עַלְאָמָן צָאָר חַאֲרִי פִי צְלָאָם
הַיִג קְלֹוב אַלְעָשָׁקְוָן טַוֵּל אַלְדוֹאָם
וְאַנְא בְּהִקְתָּמָה מְפַתְּחָנוּ פִי פְּרָךְ אַלְחָמָאָם
דָּוָרָת לְלִי מָא וְגַדְתָּה פִי מְקָאָם**

אנו

1. באלהים השבעתי צפור נס, שתפרסי בשלומי אל אותו אהוב, (מלך המשיח), וצויו אותו לבודא. 2. ינחים את זה שנשאר נבוכ' בחשכה, שאורו דעך כמו ליל אופל. 3. מרוב גענאים אליו, יפה הלחמים, גליי העי, הסער תמיד את לבבות האוחבים. 4. ואני נותרת מוקטם מבניינם, עד أنها יהיה נעדד, אליו עני דואבות. 5. בקשתי את אהובי ולא מצאתיו באף מקום. (אלהים) יחן כל ודרה ובבל המיחל (ללו).

השיר מתאים לכל מאורע. נהוג לשיר אותו כפתחה, בהתחלה הערב.
נרשם אצל אידלזון, 1924, שיר 158.

בתווים רשומים כמה מבתי השיר, לפי בחירת האמר המוביל.

46. בָּאַלְלָה עֲלֵיכָךְ יְאַטִּיר -

BILA ALAIKH YA TAIR

$J = 80-90$

לְאַם - קָ לְיִ לְגַבְבָּו טִיר יְאַטִּיר לְיִדְעָא יְאַלְלָה - בָּאַל
לְאַם - צָ פִּי יְרַחָא - וּצְאַר מְנוּ לְאַעֲצָר מְנוּ לְאַעֲצָר מְנוּ
עָא - אַל לְוֹבָק גַּנְחַי גַּנְחַי
וְאַם - דָּאַל סְוּל קִזְוָשׁ -
גַּי - לְאַבְבָּגַי - לְאַבְבָּגַי דָּוֹדְכָה וְאַל יְוֹןְזָה הַוְּדָעָה וְאַמְּ
קָאמָם - קָ פִּי תְּהָגָרָנוּ מָא כְּוֹרֶת - דָו
גַּי - תְּמָרָכָאָן מָנוּ לְאַעֲפִי - יְעָ

$J = 70$

ידעתני בטרם ת策ני

וְכֹל עוֹד רָוֶוח בַּי תִּגְנְזְרָנִי
וְאֵין לִי מְהֻלָּך אֶסְתְּעָצְרָנִי
וּמָה אָכַל עָשָׂה עַד תִּעְזְרָנִי
וְכָאֵנָה רְצָנָך תִּעְטָרָנִי
וְאֵת שְׁמָך לְבָרֶך עֹזְרָנִי

יָדַעֲתָנִי בְּטָרֵם תִּצְרָנִי
הִישׁ לִי מַעֲמָד אֶסְתְּחָרָפָנִי
וּמָה אֹמֵר וּמְחַשֵּׁבָנִי בְּדִירָנִי
דְּרָשְׁתִּיך בְּעַת רְצָן עָנָנִי
הַקִּימָנִי לְשָׁחָר אֶת דִּבְרָנִי

אנא

1. יָדַעֲתָנִי וּכֹך – דברי המשורר אל הקב"ה. תִּגְנְזְרָנִי – תשمرני. 2. הִישׁ וּכֹך – ירמיהו מו,טו. 3. וּמָה וּכֹך – וכל אשר אומר תלוי בך. עד – עד אשך. 4. בְּעַת וּכֹך – ישעהו מט,ח. צָנָה – מגן (תהלים ה,ג). תִּעְטָרָנִי – תקיפני. 5. לְשָׁחָר אֶת דִּבְרָך – לבוא לתפילה שחרית בבית הכנסת.

נשיד בעברית
מאთ יהודה הלוי

סימן: יהודית

חמשה טורים.

משקל: ט – – – – ט – – – – ט – – המרובה.

מקור: אמלל שיר, ע' 113.

תוכן: תלות האדם באלו.

שיר לسعודה מצויה (Kapoor 1968, ע' 150).

נרשם אצל רבניתה 1938, שר 10.

בתווים נרשמו שתי גרסאות, האחת חופשית והשנייה קצובה. בדרך כלל מקובלת זו הראשונה, והיא רישום ההקלטה המצוייה בקהלות אהוב לבי (ראו: דיסקוגרפיה). הגרסה השנייה היא רישום של הקלטה יחידה במיניה, שעשוינו עם המנוחים הרבים שלום עוזרי ובנו חיים עוזרי ביום 18.11.76. היא מביאה לחנים מקובלנים, קצובים, המשרתים גם שירים אחרים, למשל את אמרת אתה חתנו (28). הרב שלום עוזרי שר בלחש זה גם את השיר שמע האל ענני (56).

47. יְדַעֲתִי בֶּטרֶם תִּצְרֵנִי - *YEDA'ATANI BETEREM TITSRENI*

$\text{♩} = 85$

יושב בכסא הود

בְּאַתִּי לְקָרְמֵךְ כָּדָל עַל גֶּלֶת:
שְׁעָר עֲתִירָה אֶל תַּהַי נְגֻעָלָת:
יוֹם יוֹם בְּשִׂיר הַזָּגָה וּמִתְפְּלָלָת:
נְפָשֵׁי לְךָ תַּעֲרוֹג בָּמוֹ אִילָת:
לְשִׁפּוֹז תַּחַנֵּה לְךָ בְּשִׂיר נְכָלָת:
שְׁמוֹ צְבִי חַשְׁקֵי בָּצֵיעַ נְזָבָלָת:
רְגֵלָה בְּכָבְלִי הַשְׁבֵּי נְכָבָלָת:
עַזְזֵה אֲשֶׁר הִיא מִזְמָן נְגֻעָלָת:
יוֹשֵׁב בְּכָסָא הַזְּדָרָה מְמִשְׁלָת:

וֹשֶׁב בְּכֶסֶא הַזֶּד בָּרוּם מִמְּשֶׁלֶת
שְׁמֻעה תְּפִלְתִּי וְשׂוּעִי הַזֶּוּן
רְחֵם יְחִידָתִי אֲשֶׁר הִיא נִגְדָּךְ
אֶל הַזֶּד דִּבְרֵיךְ נִכְסָפה גַּם בְּלִתָּה
בָּאתִי לְקַדְמָךְ בְּבֵית מִקְדָּשׁ מִעֵט
רַיְבָּה יְרִיבָּי גַּם לְחֵם אֶת לוֹחָמִי
מַהְרָה מְצֹועָא חַפְשׁ לְעַדָּה סֹעֲרָה
שׁוֹבָה, פְּקֻודָּה גַּפְנוּ אֲשֶׁר נִטְעָה יְמִין
הַזָּאֵל וְשִׁבְרָה תְּחִבּוֹשׁ, הַאֲלָא אֲשֶׁר

אנו

1. יושב וכו' – הקב"ה. ברום ממשלה – ממשלה רמה. באתי לקדמך – בתפילה. על דלת – המתרפק על הדלת. 3. יחידתי – נפשי. שיר – תפילה. הוגה – אומרת. 4. הור דברך – המקדש. נכספה וכו' – תהילים פרג. תערוג – תהפלל. 5. בית מקדש מעט – בית הכנסת. נכללה – מעדתך. 6. ריבבה וכו' – תהילים לה. א. ירבי, לוחמי – אובי. צבי חזקי – המקדש. בכץ נבלת – ישעיהו כח.א. 7. חופש – נאולה מן השuced בגנותך. עדחה סוערה – ישראל. השבי – הגלות. 8. פקוד וכו' – תהילים פ.טו-טו. גפן – ישראל. נגעלת – מאוסה בין הגוים. 9. הוואל – הרצאה. שברת תחכוש – גאל אותה.

השיר מושר בברית מילה (קאפק 1968, ע' 170).

בתווים נרשמו שתי גרשאות שונות. הראונה – חופשית-דקולומית, והיא רישום החקלה המצוייה בקטוט אהוב לבי (ראאה: דיסקוגרפיה). הלאן השוי הוא רישום החקלה נדירה, שנעשתה ביום 18.11.76 מפי הרב שלום עוזרי ובנו חיים עוזרי, זכרם לברכה. כאן השירה קצרה יותר ומוסיפה בה מוטיבים מלודים, המשתרטם גם שירים אחרים: בוא לשולם חתן (30) וכן אל המרומים (41).

48. יושב בכסא הוד - YOSHEV BEKHISE HOD

♩ = 70-90

יחידי

להת-ש-ה מם
להת-ש-ה מם
להת-ה על
להת-ה על
זה-א-ה עה-שם
זה-א-ה עה-שם

מענה
מענה

ער-ש
נה-ת-ה
הי-ת-אל
להת-ע-נן

יושב בכסא הוד - YOSHEV BEKHISE HOD

וּלְנַחֲלָה" ט
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים וְיֵלְאֵל כִּי
לְחַדְרֵיכֶם וְיַעֲלֵב מִגְּדָלָתְךָ
בְּנֹפֶס רְבָרָה" ט
וְמִקְרָא כִּי גַּעֲלָתְךָ זְרוּעוֹת
הַעֲלוֹתָם וְעוֹזָתְךָ מִפְּעָלָתְךָ
גְּדוּלָה וְגִבּוּרָה" ט
וְמִלְמָיוֹן יְהוָה אֱלֹהִים לְדִמְלָעָה
וְזְסָרָה הַוְלָה פְּלִי לְבִטְלָה י
הַמִּיקְרָא" ט
וְתַדְפֵּה מִסְמְרָה וְטוֹב
כּוֹנְכָרָה וְתִימְצֵיב לְחַדְרֵיכָה
בְּפָלָל נְבָכָרָה" ט
וְפָלָל חַדְרָנוֹת וְהַמִּלְאָה
לְחַדְרָנוֹת בְּעֻמָּק עֲנֵינָות
לְמִגְרָבָה בְּמִגְרָבָה" ט
וְהַבְּתָר חַבְמָאת וְבִינָה
נְעַלְמָה וְהַנִּהְנִהְנָה גַּסְגָּרָה
עַלְרָה בְּסִירָה" ט
סְמָנוֹתֶיךָ תְּהִיא וְיֵה תְּהִיא
יְהִיא וְבָהָה מִתְּהִיא הַחַיָּה ד
גַּסְמָה גַּתְרָה" ט
וּבְבִינָה סְוּרוֹת אֲנָזִיס —
בְּנָקָוֹזָת בְּתַרְבָּעָנוֹתָוֹת
וּבְהָרָ

נְשׂוֹר

וְבָהָר גַּפְלָה" ט
וְאֶלְעָם סָמֵךְ לְתַהֲלָה גַּעֲלָת
בְּעַלְמָות אַמְּגָנָל מִסְעָול
לְכָל נְכָש נְכָרָה אָהָר

אַחֲר

יְפָה נְזָוָתָו תְּבָל ז כָּח
קְרִיה לְמַלְאָךְ רְבָנָה
נְכָפָה נְפָנִי מִירְכָתִי
מְעַרְבָ" ט

הַמְּעוֹרָה רְחָמֵי נְפָמֶר כִּי
לְזָכְרָה קָלָס בְּבָדָר חַפְרָה
בְּלָה זְנָר לְפָרָחָב" ט
וְמַיְתָעָע עַלְפָנָיו ד
בְּפָרִיס עַלְיָה לְרוֹה בְּלַמְשָׁעָה
עַפְרָה וְוַנְשָׁר" ט

דְּרַסְתִּיהְ וְהַס מְנַבְּךָ לְיַזְבָּן
וְהַס בְּמַלְקָוֹת גְּרִי גַּלְעָדָה
נְחַת אַרְעָה וְגַס עַקְרָב" ט
גְּנָהָה חַת חַבְעָר חַחְוֹן
וְהַדְקָס וְטָעָס רַגְבָּד דָּפָי
מְרַבָּט יְעַלְבָ" חַחְתָּה

אַחֲר

יְזַשְּׁב בְּכָלְהַזְוָר בְּרוֹסְט בְּט
מְמַשְׁנָת בְּחַתִּי לְפָנָךְ

יפה נוף

לְךָ נִכְסֶפֶה נַפְשִׁי מִירְבֵּתִי מַעֲרֵב:
כְּבוֹדְךָ אֲשֶׁר אָלָה וְעַזְךָ אֲשֶׁר חָרָב:
אֲרוֹהָה בְּדָמָעָתִי עַפְרֵךְ וַיְתַעַרְבָּ:
אֲצִירִי גַּלְעָדְךָ נְחַשׁ שְׂרֵף וְגַם עַקְרָבָ:
וְטֻעם רַגְבָּיךְ לְפִי מִרְבֵּשׁ יָעָרָב:

יְפֵה נֹזֶר מְשׁׁוֹשׁ תְּבֵל קָרִיה לְמַלְךָ רַב
הַמּוֹן רְחָמֵי נְכָמֵר בַּי אַזְפְּרָה קְרָם
וּמַי יְתַנְגִּי עַל כְּנֵפֵי נְשָׁרִים עַד
דְּרַשְׁתִּיךְ וְאַם מְלַכְךָ אֵין בָּךְ וְאַם בָּמָקוֹם
הַלֵּא אֶת אָבְנֵיךְ אָחֹנֵן וְאָשְׁרָם

אֲנוֹ

ז. יפה נוף וכו' – ירושלים. ירכתי מערב – ספרד, מקום מושבו של המשורר. 2. המון וכו' – ישעיוו סגתו, בראשית מג, ל. נכמר – נתגברו. 4. קדם – ימי קדם. כבודך – של ירושלים. נוף – בית המקדש. 3. עד וכו' – כדי שאוכל לרווחה בדמעתי וכו'. ויתערב – עפרק בדמעתי. 4. דרשתייך – ביקשתי אותה. ואם – ואם. ואם מלך וכו' – ירמיהו ח-יט כב. נחש וכו' – הארץ שוממה וורדים מושלים בה.

נסיד בעברית
מאט יהודה הלי
סימן: יהודה
חמשה טורים.
משקל: ט – – – – – / ט – – – – – / ט – – – – –
מקור: אמלל שיר, ע' 115.
תוכן: געוגעים לירושלים.

מושר בטקס החרותה בעת תספרות החתן (קאפק 1968, ע' 132).
השיר מקובל מאוד ברוב עדות ישראל וגם בזמר הישראלי בכללו. בשנות השישים הוא הולחן בידי ינון נאמן ובלחן זה הוא נפוץ מאוד, גם בעיבוד למקהלה של גיל אלדמע. בתווים רשותה של מנחם ערובי צומר מוביל, כולה במקצב זורם ובזה מבחר של כמה מבתי השיר. בסיום הובאה בשלמותה הברכה המקובלת לאחר הנשיד.

YEFE NOF - יפה נוף .49

$\text{♩} = 90$

ישקה אלדים

ישקה אלדים ממעון קדרשו ויך
הנה יי' קם ונצב על אנך
וימחרו בס מלאכי משחית להך
סורי ראי ציון בנחמת בנה
פלטי קרא יום אשלפה חרבוי ואך
אנא

כל שונאי עמו כהרי עין:
ישקם לנוס רעל אבל לא יין:
אותם בחזי יה ובכלי זין:
עת פאشر יהיה לבער קין:
בם כל יפה מראה וחמדת עין:

אנא

1. ישקה וכו' – דברים כו,טו. 2. הנה וכו' – עמוס זג, ורל, ה' עומד להינעם באוביים. ישקם – את שונאי עמו. למוס רעל – כוס רעל.
3. בם – באוביים. להך – להכות. 4. ציון – ירושלים. יהיה לבער קין – יושמדו האוביים. 5. פלטי – מפלטי, הקב"ה. קרא יום – קבע את המועד (איכה א,כא). בם – בגוים. כל יפה וכו' – הדברים נאמרים מתוך תחושת נקמה.

נשיד בעברית
מאת יוסף בן ישראל
סימן: יהוסף
חמשה טורים.
משקל: - - - - -
מקור: אמלל Shir, ע' 116.
תוקן: בקשה לנקמה בגוים.

נרשם אצל צפירה 1978, ע' 66, וגם הולחן על ידה שם, ע' 268.

נשיד זה מקדים תמיד שירה ארוכה. כוים מקובל ל��צרו ולשיר רק את הטור הראשון, או את שני הטורים הראשונים, וכן את הטור האחרון. בתווים רשותות שתי גרסאות; הראשונה מופיעה בתקליט שירות יהודית תימן מתוך הדיוון (ראה: דיסקוגרפיה). ניתן להבחין בעיליל, כי לשתי הגרסאות נוסחה אחת, בעוד ההבדלים האישיים בין השירים קבועים את מידת העיטורים ואת אופיים, שינויים קלים בקצב וכו'.

50. יְשָׁקֵף אֱלֹהִים - YASHKEF ELOHIM

מי נשקי מנטיקות אהבה

בגעה חדר מלך אֲבוֹלִי נְסָבָה:
וַתָּהֶמֶת נְפָשִׁי לְמוֹלֵךְ קָרְבָּה:
נִתְפַּרְדָּה מִנִּי וְעַזְפִּי עֹזָבָה:
וְאַנִּי גָּוִתִּי בְּחַסְדְךָ נִצְבָּה:
הַגּוֹף וְהַנֶּפֶשׁ בַּיּוֹם שְׁשָׁגְבָה:
שְׁלָמּוֹת וְגַם שֵׁם טוֹב, לְשָׁכְלִי הַרְחָבָה:
בֵּין מְלָאֵיכִי דָּגֵל מִטְרָדוֹן שֵׁר צְבָא:
עַבְדָּךְ בְּעֵת רָצְוֹן לְחִים תְּכַתְּבָה:
גַּם תָּאָפֵן יְהָה בַּי וְשֹׂעֲדִי תְּקַשְׁבָּה:
חוֹן עַל יָלוֹד מִשְׁתָּא בְּפַתְחָךְ יִסְבָּה:

מִנְשָׁקַנִּי מִנְשִׁיקּוֹת אַהֲבָה
שְׁחָר וְהָנָה בָּא יְדִיד נְפָשִׁי בְּחָנוֹן
לְוִילִי הָעִירִנִי בְּחִמְלָה לְעַמּוֹד
מַה זוּ יְחִידָתִי מִזְגִּי תְּרֵפָסִי
בֵּין שְׁרִידִי הַזָּמָן הַתְּחִבּוֹת
נְחַת בְּסֹוד תּוֹרָה וּמְצֹות, קְנַתָּה
יּוֹם תְּכִסְפָּה לְחַזּוֹר תְּסֻובָּב גָּלָגָלִי
וְדֹאי דְּבָרִים קְבָּלָה יְהָה יֹצְרָי
סְפָקָ לְגֹזְלָי תְּזַמֵּן לִי בְּטֻוב
פּוֹדָה וּמְצַיל לְעָנִים כּוֹאֲבִים

אנא

. מי נשקי – הדוברת כניסה ישראל והלשון בשיר השירים א. ב. מלך – הקב"ה. גבולי – החומר, מקומי. נסבה – לסת, בארמית. ומעין צורת עבר מוארך. ו"ל, הקב"ה בחר בישראל באבותיו אותם ורכבם אליו. 2. שחר וכוכ' – בעת מותן תורה (שמות יט, טז). יידיד נפשי – הקב"ה. ותָהֶמֶת נְפָשִׁי – תהילים מב, יב, 3. לוֹלִי וּכֹ' – שיר השירים רכה ויג: בשעה שעמינו ישראל בסני פרחה נשפטן. נתפרדה – הנפש. 4. יְחִידָתִי – נפשי. מזג תרכסי – מהברת את יסודותי, שהנפש היא הנוננת קיים לנוף ולהיבור יסודותיו. 5. שְׁרִידִי הַזָּמָן – חכמי הזמן. התחרבות ווכ' – ר"ל, מה מתרת חיבור הגוף והנפש באדם. שְׁשָׁגָבָה – הנפש הרוחנית שהיא נשגבת ובובה מן הגוף החומר. 6. נחתה – הנחתה, הובילה. הרחבה – רוממה, גידלה. 7. יומ – ביום המות. תְּכִסְפָּה – הנפש. לחזר – לצורך מחצבתה, אל העלמות העליינים. דgal – מחנה. מטרון שֵר צְבָא – המקור לקב"ה. 8. וִידּוֹ דְּבָרִים – הנאמר בעת שאדם מבקש לחזר בתשובה מהטהרי. לחיים תכתחה – בוכות הויודי והתשובה. 9. סְפָק – פרנסה. גזולי – ילדי. בטוב – בשפע ובכבוד. תאָפֵן – תגָלָגָל (מלשון אופן) מזונתי (ועל פי הביטוי: גלגל הוא שחזור בעולם). 10. פּוֹדָה וּמְצַיל – הקב"ה. לענ"ים – את העניים. ענ"ים כוֹאֲבִים – תהילים סט, ל. ילוד משתא – המשורר, בן למשחת משתה. בְּפַתְחָךְ יִסְבָּה – עני המבקש נדבה.

נסיד בעברית
מאת שלם שבזי
סימן: משלם בן יוסף.
עשרה טורים.
משקל: - - ט - - / - - ט - - ט - - השלם.
מקור: אמלל שיר, ע' 118.
תוקן: ערגה לאל.

בתווים נרשם שמות הטורים הראשונים. אופייני ביותר לשיר הוא הסגנון החופשי-דקלומי, ובו צליל פועם בכל הדלותות ולחן קצר ומלודי בכל הסוגרים. ללא האחרונים יש תבנית מלודית אחת, החוזרת על עצמה בשינויים. התבנית זו, אגב, מופיעה בשינויים קלים בשירים רבים.

51. **מִי נְשָׁקַנִי מִנְשִׁיקֹת אַהֲבָה -**

קריה יפהפיה

עיר נאמנה את למלכה ושריה:
לך בְּלָתָה נֶפֶשִׁי לְשִׁפְוֹן חֶצְרִיה:
אַשְׁקָבָנִיה אָחָזָן עֲפָרִיה:
מִיּוֹם גָּלוֹת בְּנִים מִבֵּית מְגֻרִיה:
יְהִים שְׁעָרִיה, יְבָנָה דְּבִירִיה:
עַת בּוֹא יְשׁוּעָתָךְ לְבָנוֹת גְּדָרִיה:
יְרַב שְׁלָום בְּנִיה מְכַל עֲבָרִיה:

7. קרייה יפהפיה משוש לעיר
יום אופרה יפעת רבת צבאייך
מי יתנני נא אעוף במו יוניס
לא שְׁקָטָה נֶפֶשִׁי מִיּוֹם נְדוֹד רְעֵיה
5 אֲפִיל תְּחִנָּתִי לְפִנֵּי אֲדוֹן עַולָּם
נְרָאָה בְּשִׁמְחָתְךָ כִּימִי שְׁנָות עַולָּם
או תְּשִׁמְחֵי לְעֵד וּבְطַח תִּשְׁבֵי

אנא

1. קרייה וכו' – ירושלים. 2. יום – ביום. יפעת – יפי. רבת צבאייך – המוניך המרובים. 4. מיום נודוד רעה – מעת שיצא ישראל לגלותנו.
5. אדון עולם – הקב"ה. דביריך – בית המקדש. 6. כימי שנות עולם – לנצח. לבנות גדריך – מיכה זיא. – 7. ירב וכו' – ישעיהו נד, יג.

נשיד בעברית
מאט זכריה אלצאהרי
שבעה טורים.
משקל: - - ט - - / - - ט - - המתפשט.
מקור: אמלל שיר, ע' 120.
תוכן: געגועים לירושלים.

אין ספק, כי פיות זה נכתב בהשראת שירו של יהודה הלוי יפה נוף (49).
נרשם בתווים על ידי רבינא 1938, שיר 9, צפירה 1978, ע' 92, בראון 1981, ע' 11, שיר 16, אבןари 1971, מס' 41.
השיר נפוץ ב הציבור הישראלי בלחש של יהודי תימן, וגם עובד למקהלה על ידי תיאודור הולדהיים.
בתווים רשומה גרסה התמציתית של כמה הקליטות, שהוכיחו עקבות רבה בשירה. לשיר שני לחנים, ואכן נהוג לשיר את הראשון כפותה
לטורים הראשונים, ואת השני עם יתר טורי השיר.

52. קָרִיה יְפֵה פִיה - KIRYA YEFEFIYA

= 90

יחיד

יֶקְלָה בַּבְּנָה אֶלְעָזָר שׁוֹשָׁנִי יֶקְלָה קָרְבָּן
יֶקְלָה בַּבְּנָה אֶלְעָזָר שׁוֹשָׁנִי יֶקְלָה קָרְבָּן
יֶקְלָה שׁוֹן אֶת מֶלֶךְ נָהָמָן עִיר
בְּחִזְרָה - מַעֲנוֹת
יֶקְלָה אֶת אֶבְנָה בַּתְּרָה אֵזֶן יוֹם
בְּחִזְרָה - מַעֲנוֹת
יֶקְלָה צָהָב כּוֹן לְשָׁן שְׂיָרָב תְּהִלָּה לְקָדָם
לְחִזְרָה - מַעֲנוֹת
גִּימָסִי מוֹקָעָה עוֹרָא נָא נִיְנָתִיא מַיִם
בְּחִזְרָה - מַעֲנוֹת

לחן שני

סְכָא עַקְלִי וְאַסְהָר לְאַלְמַנְאָמִי
עַלְאָ אַלְבִּסְתָּאָן אָדִי גָּגָלִי אַלְהָמוֹמִי
מְרַאֲקָב לְךָ וְאַבְּכִי טַוֵּל יְוּמִי
סְכָב דְּמַעִי כְּמַאֲטָר פִּי צְלָאָמִי
וְמָא תַּעַלְסָם וְמָא תַּעֲרַף בְּלָאָמִי
בְּלִפְנֵא לְךָ נְהָאָרִי סָאָר צְלָאָמִי
וְלֹא מְאַלְןָם מָא בֵּין אַלְכָרָאָמִי
פְּמָה גְּוֹדֵךְ יְאָרֶב אַלְיִתְּמִי
וְצַדְמָן כָּאָן שִׁיטָּאָן רִגְמִי
מְנוּאַלְדָּנִיא תְּכֹונָנְפָּסָה עַדְמִי
אַלְאָ גְּרוּסָה וְפִי עַדְהָה יְקִימִי
בְּאַסְסָם אַלְלָה אַלְאָאָחָד אַלְכָרִימִי

רְמָאַנִּי עִיטָּמוֹס מִן פּוֹקָן וְכָרָה
חַבְּבָב אַוְפִּיתִ פִּי הַגְּרָן וְטַלְיָתִ
וְכָם לִי פִּי אַלְמָאָן פְּאָקָד וְצַוְלָעִ
פְּחַזְנִי גַּמְנִי וְאַלְקָלָב צִיּוֹן
וְמָא תְּרַחְסָם לִמְנָן בְּךָ קָדְתַּוּלָעִ
בְּזִוְתִּי פִּי כָּלְמַזְעַזְעַלְאָמָאָנִי
וְמָא לִי פִּי אַלְמָאָן חִילָה וְגָהָן
אַטְלָמָן תְּלַתְּ צִיוֹאָנְךָ פִּיאָ רָבִּ
וְאַחֲמִינָא בְּלַטְפָּחָ אַלְקָרִירָא
וְכָלְחָאָסָד וְכָלְבָאָגְזִי יוֹלָאִ
וְאַדְרָעוֹ לְאַלְאָלָה יְרָדָנָא בְּאַשְׁפָאָקָ
לְתַמְתָּאָ אַלְקָנוֹלִ פִּי שְׂכָרָן וְתַסְבִּיחָ

אנָא

2. השליכני בليل הזופי (השכינה) מקנו, שבת את שבלו והיד שינה מעיני. 2. אהובי (האל). אשר מסיד דראגות, הארכת זמן העדרך והשקפת מודромים על הבוסתן (כנסת ישראל). 3. מה רב הזמן שאני מתגעגע לבואך, מצפה לך, בוכה בכל יום. 4. אבל אפפני, והלב צער, דמעותי ירדו כמטר באפללה. 5. ואינך מרhom על מי אשר אהבן, ואינך ירע ואינך מכיר דברי. 6. בושתי (אפיי) במקומות מבתחים. בך אונו תלויים, (כ) יומי חפק ליל. 7. אין לי תחhilah ולא בעמד מול הזמן (הגול), ולא נכסים (שייש) לנדרבים. 8. השקף ממרומים שבתק, אלהים, שלח חסוך, אדרון היתומים. 9. ושמרנו בחסוך, אתה הכל יכול, ומגע כל שטן אדרון. 10. וכל מקנא וכל שונא ייכרת מן הארץ, ונפשו תאבד. 11. ואבקש מלאהיהם שישיבנו בחמלתו אל מקדשו, ויקיים את בריתו. 12. חתמתי את שידי בתורה ושבח, בשם האל היחיד הנדייב.

נסיד בערבית

שנים-עשר טורים.

משקל: ס – – – / ס – – – / ס – – – המרובה.

עריכה ותרגומים: שלום סרי.

תוכן: תפילה כניסה ישראל לאלהים לבנות מקדשו ולהשיבנה כדום.

הלחן נרשם אצל אידלזון 1924, שיר 160.

לחנים זחים לאלה של השיר המקורי עיומתי תערור הישנים (40). למעשה הושרו הלחנים במקורות עם השיר שלפנינו, ומונחים ערביים התאימים גם לשיר אימתי תערור הישנים, וכיוון שהוא האחרון הוא שיר עברי, הוא נפוץ היום יותר מהשידיעו המופיע כאן.

53. רָמָנִי עַיְטָמוֹס - RAMANI 'AYTAMUS

The musical score consists of five staves of music for voice and piano. The tempo is indicated as 180 BPM for the first section and 120-130 BPM for the second section. The lyrics are written below each staff in both Hebrew and English. The music features various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and dynamic markings like forte and piano.

Section 1 (Tempo 180):

רָהָ-קָ-נוּ קָ-נוּ מָ-סָ-טָ-עִי נִ-יְ-מָ-אָ-רָ-
לִיתְ-טְ-וּ-נְ-כָ-בָ-הָ-בָ-בָ-חָ-בָ-

מֵ-נָ-מָ-הָ-לָ-אָ-לָ-אָ-קָ-עָ-לִ-יְ-עָ-
מֵ-מוֹ-אֱ-לֹהָ-לִ-יְ-יָ-דִ-יְ-תָ-אָ-תָ-אָ-בָ-

Section 2 (Tempo 120-130):

לְ-דָ-צְ-וּ-נְ-קָ-פָ-מָ-אָ-זָ-פִּ-לִ-כָּ-מָ-נָ-

מֵ-יְ-לָ-כְ-טָ-כִּ-אָ-בָ-וּ-לְ-דָ-קָ-בָ-רָ-אָ-מָ-

לְ-עָ-וּ-תָ-קָ-בָ-מָ-לָ-חָ-תָ-רָ-מָ-נָ-

מֵ-לָ-אָ-כָ-לָ-מָ-אָ-וּ-לָ-תָ-עָ-מָ-אָ-וּ-

רצתה שיחי

מְמֻחָה פְשָׁעִי וּכְפֵר יְהָ לְחוֹבֵי
אֲהָא רַצְיוֹ בְמַהְלֶכִי וְשִׁיבֵי
וּאֲשֶׁר הָתָה יְהָ מִבְעָרַת בְּלֵבִי
וְאָסָם אָרְדָה בְאֹותָ קְשַׁתִּי וְחַרְבִּי
וְאֲלָל אֲהִיה בְסֹוד זְמִרִי וְכּוֹבֵד
בְּבִנְשָׂאך חַטָּאת אֲשֶׁר גַּבֵּל בְּקָרְבִּי
וְאַצְפָּח יְאָאֵלהִי לִי דְנוֹבֵי
וְתוֹרָאַתְך וְחַקְך אַסְמָך נְצִיבֵי
יְהִידִי תְבָלָא וְעַד גַּמְלַת כְּתָאַבִּי

ר' צה שיחי וקפל יה לניבי
הלא אם תעשה כל זאת לעבדך
ויאיך נפשי חשוכה לעלוקה
הלא אם לחיות נחיה שניינו
תנה חלקך בגן עדן בתשב
בזאת אידעה חסריך יי' 5
לכן אסתר בחך אסמן עיבי
לאג' טאיקי רבבי גיאתוי
לאני קד תחקיקת ותיקנת

אנו

ו. שיחי – תפליות. נבי – דברי פי. 2. במלחלי ושובי – בהיותי על פני האדרמה ובשוב נפשי אל יצירה. 3. חזקה – דבוקה, קשורה. עלוקה – גיהנום. אש דת – התורה. ומשמעות הבית: כיעד תרד נפשי ליגאנס בגל חטאינו, והרי מצד אחד היא שמושכת אותנו אל התורה וממצוותיה. 4. הלא וכו' – אם חלקי בין החיים, הרי יש צורך בקיים הנפש והגוף גם יחד, שכן לנו גוף קיים בלבד הנפש. ואם אראה וכו' – אם אתפלל לפני האל וא العبוד אותו. אוט קשי – בראשית ט.ג. קשתי וחרבתי – תפליות. 5. תשבי – אלilio הנביא, שהיה צדיק, בסוד – בחברות. זמרי וכובי – זמרי בן סלוא שזנה עם כובי בת צור (במדבר כה, י"ט) ונחרגו ביר פנח. 6. בנשאך חטא – בכפרך עוני. גובל – נקבע לו מקום, משלzon גובל. 7. אך כפָר באמת שמך על חטאינו, וסלח ל' אלהי על פשעינו. 8–9. כי אתה אלি, אדוני מושיע, ותורתך ואמת שמך גורלי / שכן ידעת היטב ונתרברד לי לבטה, ידי תבלח והוד רב לי לכתוב.

נשיד בעברית ובערבית

תשעה טורים: ששת הראשונים – בעברית ו

משקל: ט – – ט / – – ט / – –

מקור: אמלו שיר, ע' 124.

הלהנים הם לחני השיר איזומטי תעודת היישנים (40), ככלומר, מקורם בשיר רמאני עיתמוס (53). כאן נרשמו כמה מבתי השיר העבריים וגבי ברכת הביצים

RETSE SICHI - רצח שיחי 54.

$$\text{♪} = 180$$

שדי אמרנא די

חָסֶה וְקַבֵּץ אֶת פָּלִיטָנָנוּ
וְלִמֵּי יְהָא מִשְׁפֵּט גָּאֵלָנָנוּ
אַתָּה גָּאוֹנָנוּ וְתִפְאַרְתָּנוּ
וְתַקְעַ בְּשֹׁופֵר רַב לְחִירָתָנוּ
חֲדֵש שְׁזֹונָנוּ וְשְׁמַחְתָּנוּ
וְשְׁבָח וְרַב בְּבוֹד לְךָ יִתְנַנוּ
תָּאיִיר בְּרַב חִסְכָּךְ אַפְלָתָנוּ
קִבְּלָל בְּרַצּוֹן אֶת תִּפְלִתָּנוּ
לְשִׁפּוֹךְ לְפָנֵיךְ זִמְרוֹתָנוּ
גִּזְמָרָה לְךָ עַל גָּאֵלָנָנוּ
אַשְׁאָלָךְ תִּרְפָּא לְמַכְאֹבָנָנוּ
גִּזְבָּח לְפָנֵיךְ זִבְחֹתָנָנוּ
אֶל יְהָרָה אַפָּה, חִמּוֹל עַלְינָנוּ:

אנו

שְׁבִי אָמַר־נָא דֵי לְגֹלוּתֵנוּ
מֵהֶם הָאֲשֶׁר יָגַע וְאֵת מֵי נְשָׁאָלָה
יְהָה, בַּי לְכָ נְזָחֵל לְכָה, וְלִישְׁעֵךְ
הַזָּרִי שְׁלַח גּוֹאֵל לְקַבֵּץ עַמְּךָ
וּבְנָהָבָקְרּוּב קְדֻשָּׁךְ הַנְּחַרְבָּ
יָדוֹ לְךָ עַמִּים וְגַם יִשְׂתַּחַוו
דְּלַתִּי רְצַנְךָ תִּפְתַּחַתָּה לְנָגָן, וְגַם
קְוָמָה אָרוֹן עַולְם וְאֶל יְעֵן אָנָשָׁ
טֹוב יוֹם לְהִסְתּוֹפֵךְ בְּהִיכָּל קְדֻשָּׁךְ
נוֹדָה לְךָ שִׁירִים עַלְיִכְנֹור וְתִפְנִ
אַתָּה אָרוֹן עַולְם וְאֵין עוֹד בְּלַתְהָ
גַּעַלְהָ לְהַדְרָ צִוְּן מִקּוֹם תִּפְאַרְתָּךְ
יְחִידָה, הַשִּׁיבָנָנוּ וְנִשְׁבָה לְךָ

1. שדי וכו' – ילקוט שמעוני לבראשית ז,א: אני אל שדי, אני הוא שאמרתי לעולמי רדי חוסה – רחם. 2. משפט – חוקת. 3. גאננו ותפארתנו – ישעיהו ד,ב. 4. דודו – הקב"ה. ותקע וכו' – ישעיהו צ,ג. 7. תאיד וכו' – תנאלנו. 8. קומה וכו' – תהלים ט,כ. 9. טוב וכו' – תהלים פד,אי. 13. יחיד – הקב"ה.

נשید בעברית
מאת זוז
סימן: שמאי זוז קטו אני
שלושה-עשר טורים.
משמעות: - ט-/-
מקור: אמלל שיר, ע' 128.
תוכו: תפילה לנואלה.

נשיד זה הוא מן השירים העצמאים יותר: אין הוא רק בבחינות מובוא לשירה שתבוא אחריו, אלא הוא עצמו נפתח בלחנו אטי וחוופי, שאחריו בא חלק קצר וערני במשקל משולש, ושניהם חוזרים לסיורוגין. כאן נרשמו ארבעת הטורים הראשונים – שניים בלחן הפונה ושניים בלחן הקצוב. כאשר שרבים את המשך השיר, יבואושוב שני טורים בלחן האטי ושניים בלחן הקצוב. בסוף השיר מובאת הצלעית الأخرىנה, יש כאן האטה. ולחון הוא נסחף מיחודת לשיטים ולברכה.

55. שְׁדַי אָמֶרֶת נָא הִי SHADAY EMOR NA DAI -

יחיד ♭ = 70

נשוויד (שירים) • 185

שמע האל ענני

בעת אַקְרָא בְּשִׁיר רֹוד תְּהִלָּה:
יְתִוְשׁ קָטָן קְרֵמִינִי תְּחִלָּה:
בְּגָלוֹתִי אֲנִי אֶפְמָה שְׁפָלָה:
יְלֹוד חִזְמָק אֲנִי קָל מִנְמָלָה:

אנא

שְׁמַע הָאֱלֹהִים עַנְנִי בְּתִפְלָה
לִפְנֵיךְ אֲנִי נְחַשֵּׁב כָּאֵין
מַאֲד חָרֵד לְבָבִי גַם וְחַלָּה
הַלָּא בְּכִי"צ אָשָׁר שִׁירֵו מִשְׁלִים

1. בעת וכו' – התפילה כוללת מומורי תהילים רבים. 2. 'יתוש וכו' – סנהדרין דף ל'א: ת"ד אדם נברא בעבר שבת, ומפני מה?... שאם תורה דעתו עליו אומר לו יתוש קדמן במעשה בראשית. 4. בכ"צ... ילוד חזמ"ק – באתב"ש: שלמה בן סעיר, והוא שםו של המשורר.

נסיך בעברית
מאת שלמו
סימן: שלמה (שרה 4 – בכ"צ... ילוד חזמ"ק)
ארבעה טורים.
משקל: ט – – – – / ט – – – – / ט – – – – המרובה.
מקור: אמלל שיר, ע' 129.
תוכן: בקשה לגואלה.

שיר שבת, המושר בעת הגעללה (Kapoor 1968, ע' 150).

זהו נסיך, שיר פתיחה, ואפשר לשיר אותו בכל הזדמנויות, אך הוא מקובל במיוחד בלילה שבת, בחגיון ברית מילה או בכל חגיגת אחרת בעת הגעללה.
כאן מובאים ארבעה להנימ: הראשון הוא רישום הגרסה שהופיעה בתקליט שירות יהודית תימן מתוך הדיאן (ראה: דיסקורוגרפיה), והוא מסתומים בברכה המובילה אל השירה. שני נרשם זמרותם של האחים אהרן וישראל חbosch, תלמידיו של מנחם ערובי, שהיו בני עשר בעת ההקלטה. השלישי נרשם בעת שיור שנותן מנחם ערובי לקבוצת ילדים, והלחן הרביעי נרשם מפי הרוב שלום עוזרי ובנו חיים, והוא למעשה הלחן של שיר החתונה אמת אתה חתנמי (28).

56. שְׁמַע הָאֱלֹהִים עֲנָנוּ - SHEMA HA'EL ANENI

יחידי

♩ = 70

לה - פָתָת בְנֵי - אל עֲנָנוּ
לה - הַת וְדַק אָק שִׁיר - בְנֵי
זה - אַפְשָׁב נָחָן נָחָן
זה - אַפְשָׁב נָחָן נָחָן
לה - חִתָּת נִימָן דִק דִק
לה - חִתָּת נִימָן דִק דִק
לה - מְגַן מְקַן מְקַן
לה - מְגַן מְקַן מְקַן
נא - אָנָא אָנָא
נא קָה - לִי - הַצְנוּ נִי - דָא

מענה

סיום

מענה

מענה

לחן שני

לָהּ פִתְתַּת בֵּבִי נִיאָעָלָם
לָהּ חַתְתַּת וְדַקְתַּת שִׁירַתְתַּת רָאָאָקְתַּת עֲתַתְתַּת

לחן שלישי

לָהּ פִתְתַּת נִם בֵּבִילְתַּת אֶדְתַּת
לָהּ פִתְתַּת מִמְהַתְתַּת נִיאָתְתַּת תִּיאָתְתַּת
לִים פִתְתַּת רֹשְׁנִי שְׁרַתְתַּת לָאָתְתַּת לָאָתְתַּת

לחן רביעי

לָהּ פִתְתַּת בֵּבִי נִיאָעָלָם מִעָלָתְתַּת
לָהּ חַתְתַּת וְדַקְתַּת שִׁירַתְתַּת רָאָאָקְתַּת עֲתַתְתַּת